

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

یونس نگاه
۲۵ می ۲۰۲۴

یونس نگاه

آیا این خبر راست است؟

دیروز در پست های فیسبوکی خواندیم که مردم دایکندی در یک و نیم سال اخیر برای ۴۶ باب مکتب تعمیر ساخته اند. رقم زیادی است. در ولایتی که سرک پخته ندارد، برق ندارد، سفر میان برخی ولسوالی هایش گاه روزها وقت می گیرد، منطقه مرزی و گمرکی نیست، زمین زراعتی زیاد ندارد و خلاصه از هر طرف حساب کنی منطقه کم درآمد و محروم به نظر می رسد؛ در چنین ولایتی ساختن تعمیر برای ۴۶ باب مکتب در این مدت و در زمانی که مکتب مورد تهاجم رسمی قرار دارد، زیاد به نظر می رسد. باور آدم نمی شود، به خصوص در شرایط کنونی که همه در حال گریز از وطن اند و بسیاری ها فکر می کنند مکتب خواندن به صرفه نیست. مردم دایکندی در واقع با این کار خود به مکتب رأی

داده‌اند. این بهترین اقدام در حمایت از مکتب است. بهترین اعلامیه در دفاع از تعلیم است. مردم دایکندی با پول، عرق و عمر خود علیه مکتب‌ستیزی اعلامیه بسیار ماندگار صادر کرده‌اند!

حتی یک دولت نورمال شاید جرأت نکند آن قدر بودیجه برای معارف افغانستان اختصاص دهد که هر سال ۳۰ مکتب در هر ولایت (سالانه بیش از هزار باب مکتب در سراسر افغانستان) آباد شود!

اما آنچه را مردم می‌توانند کمتر از معجزه نیست. وقتی مکتب‌سازی بخشی از فرهنگ مردم شود و آنان هویت، شهرت و آینده سیاسی و اقتصادی خود را به مکتب گرمزده باشند، ساختن ۴۶ باب مکتب در سخت‌ترین سال‌ها نیز ممکن می‌شود. برآستی مردم دایکندی این ۴۶ باب مکتب را ساخته‌اند!

پژواک این خبر را از خود ولایت تهیه کرده و با مسؤولان طالب در آن ولایت نیز صحبت کرده‌اند. حتی طالبان تأیید کرده‌اند که بلی این مردم در یک و نیم سال گذشته برای ۴۶ باب مکتب تعمیر ساخته‌اند!

احتمالاً تعمیرها مطابق بزاعت مردم از گلی تا سنگی و سمنتی، از کوچک و چند اتاقه تا کلان و مجهز متفاوتند. مهم این است که در این مدت در چهل و شش منطقه دایکندی، مردم مشغول ساختن مکتب بوده‌اند، هزاران نفر در این مدت ساعت‌ها درمورد مکتب صحبت کرده‌اند، از هزاران دست پول جمع شده و در هزاران خانواده درمورد این که چطور در ساختن مکتب سهم بگیرند صحبت شده است. این کار کدام مؤسسه یا نهاد نیست. کار هزاران خانواده است. هموطنان مقیم خارج، مسافران و کارگران از نظر مالی احتمالاً نقش اصلی را داشته‌اند. ولی سنگینی اصلی مدیریت، کار و برنامه‌ریزی را مردم محل به‌دوش کشیده‌اند. هزاران نفر در داخل دایکندی با چند روز اشر، فروش بز و گوسفند، تقدیم بادام و زردالو، و شاید حتی فروش انگشتر و گوشواره در این کار بزرگ سهم گرفته‌اند. پشت این ۴۶ باب مکتب بیداری عمیقی احساس می‌شود. آفرین هموطنان عزیز دایکندی ما.

هله شما هم در قریه و ولسوالی تان آستین بر بزنید و مکتب بسازید. شما از دایکندی چه کم دارید؟ اگر ساخته‌اید، تجهیزش کنید. اگر تعمیر مکتب دارید به لابراتوار و کتابخانه و تشناب و سیستم آب و برق سولری‌اش برسید. اگر قریه شما مکتب دارد با قریه مجاور همکاری کنید.